

Viděl jsem trůny a na nich usedli ti, jimž byl svěřen soud. Spatřil jsem také ty, kdo byli s'tati pro svědectví Ježíšovo a pro slovo Boží, protože nepoklekli před dravou šelmou ani jejím obrazem a nepřijali její znamení na čelo ani na ruku. Nyní povstali k životu a ujali se vlády s Kristem na tisíc let. - Ostatní mrtví však nepovstanou k životu, dokud se těch tisíc let nedovrší. - To je první vzkříšení. Blahoslavený a svatý, kdo má podíl na prvním vzkříšení! Nad těmi druhá smrt nemá moci (řecky EXOUSIA), nýbrž Bůh a Kristus je učiní svými kněžími a budou s ním kralovat po tisíc let. Zj20,4-6ek

Věřím, že trůny jsou v tomto našem textu doslovné, stejně jako jsou doslovní mučedníci, Ježíš, Boží Slovo, šelma, její obraz, znamení šelmy, čela nebo ruce lidí, a také tisíc let.

Věřím tedy, že tisíc let znamená tisíc let. Kdyby tím Bůh mínil věčnost, tak by to, podle mne, řekl. Vždyť jinde mluví o věčnosti jako o věčnosti...

Řecký výraz pro "vzkříšení" je ANASTASEI, doslovně přeloženo to znamená: "vstát, vzpřímit se, postavit se na nohy, nebo být tělesně vzkříšen". Zase tedy přemýšlíme nad tím, co ten text, který čteme, opravdu znamená, podle toho, co prostě říká...

Je trochu problematické (uvádí konkrétní příklad náš pastor), aby vstal duch. Ti, kdo tento oddíl spiritualizují, zduchovňují, upadají do rozpaků, když mají vysvětlit, jak se duch postaví na nohy! Totéž slovo totiž použil Apoštol Pavel v 1K15 pro vzkříšení Krista a věřících.

"Viděl jsem trůny a usedli na nich ti, jimž byl svěřen soud..."

O koho tu jde? Dle mého soudu to jsou všichni, kdo mají podíl na prvním vzkříšení. První vzkříšení začalo vzkříšením Krista a pokračovalo vzkříšením jeho církve (při vtržení) před Velkým soužením (viz Zj4).

Na konci Velkého soužení jsou vzkříšeni jak svatí ze Soužení ("duše s'tatých pro svědectví Ježíšovo a pro slovo Boží, protože nepoklekli před dravou šelmou"), tak starozákonní svatí (viz Dn12,1-2). Z jednotlivých fází vzkříšení je tak možno sestavit přehlednou tabulku. Nicméně Kristus jako první plod vzkříšení je v čele průvodu všech vzkříšených věřících.

Zdá se mi poněkud zjednodušující a naivní když si někdo myslí, že tak či onak svět dospěje ke konci, přijde Ježíš, mrtví budou vzkříšeni, dobré ovce postaví na jednu stranu a zlé kozly na druhou stranu, všem nastane věčnost a hotovo. Příteli, Bůh vždycky má velice konkrétní program a postupuje rozumně podle něho...

Z našeho textu je zřejmé, že svatí ze Soužení a starozákonní svatí budou s Kristem na zemi vládnout. Věřím (ubezpečuje nás ve svém zde možná zvláště odvážném přístupu náš fundamentalista), že Církev, Kristova nevěsta, bude bydlet v Novém Jeruzalémě. A z tohoto vyvýšeného místa bude spolu s Kristem kralovat. Kristus se bude jakoby pohybovat mezi Novým Jeruzalémem a starým Jeruzalémem na zemi. A předpokládám, že i církev bude mít svým způsobem v dosahu obě místa, svůj nebeský domov i zemi.

Množství Izraelců i pohanů vejde do království v přirozených tělech, neboť oni nezemřeli. Oni a všichni další, co se ještě narodí během milénia, budou v té době trávající tisíc let, podrobeni zkoušce. Na druhé straně stejně jako se Pán Ježíš Kristus po svém zmrtvýchvstání v oslaveném těle setkával se svými apoštoly a následovníky, tak bude církev, vykoupení v oslavených tělech, vcházet mezi lidi, kteří budou na zemi ve svých přirozených tělech. Církev, jak to můžeme pozorovat v příbězích o Pánu Ježíši po jeho vzkříšení, díky oslaveným tělům nebude tak podřízena všem hmotným omezením, jako jsme my nyní. V ten den mě gravitace už nebude schopna lapnout za sedací část kalhot a stáhnout zpátky k zemi, smívá se náš vykladač.

"Budou kněží Boží" (kr). To je označení, které vztahuje se na celý izraelský národ. To byl totiž původní Boží plán s Izraelem:

Budete mi královstvím kněží, pronárodem svatým. To jsou slova, která budeš mluvit k synům Izraele 2M19,6.

Abraham byl knězem ve své rodině. Později pokolení Lévi se stalo kněžským

pokolení. V něm rodina Árona, dostala úlohu nejvyššího kněze. V teokratickém království, které bude tady na zemi (čili bohovládném, v takovém, kde vládne Bůh), bude celý izraelský národ z kněží.

Přátelé, v Písmu je o milénium čili o tisíciletém království více prorockých výpovědí než o kterémkoli jiném období. Tohle království bylo hlavním tématem starozákonních proroků. Nevím jak jinak byste si zmínky o království chtěli vykládat.

Mimochodem, v současné době se ve všech možných kázáních velice zřídka citují malí proroci. Kupodivu panuje jakési hluboké ticho. Existuje velké vakuum, mezera ve výuce z malých proroků. Ale oni všichni se těšili na milénium, na království, které se jednou na zemi uskuteční.

V následujícím pokračování našeho textu přicházíme ke zvláštní události, která nás může překvapit, udivit. Už jsme se o ní zmínili. Praví se tu, že SATAN bude PO TISÍCI LET PROPUŠTĚN.

A když se vyplní tisíc let, propuštěn bude satan z žaláře svého. I vyjde, aby svodil národy, kteříž jsou na čtyřech stranách země, Goga a Magoga, a aby je shromáždil k boji, kterýchžto počet jest jako písku mořského. I vstoupili na širokost země, a obklíčili stany svatých, i to město milé, ale sstoupil oheň od Boha s nebe, a spálil je Zj20,7-9kral.

Ačkoli celá kniha Zjevení pojednává o posledních věcech, zvláště se jimi zabývá těchto několik závěrečných kapitol.

Dochází k poslední vzpouře Satana a člověka proti Bohu. Přechtený úsek ukazuje, že milénium je čas prověřování člověka za ideálních podmínek. Jakmile je Satan propuštěn, přeběhne k němu obrovský dav lidí, kteří za osobní (v jistém smyslu absolutistické) Kristovy vlády žili v ideálních poměrech.

Kde se vezme taková spousta lidí? I když ve velkém soužení mnoho lidí zahyne, bude ještě mnoho těch, kteří do milénia vejdou. A navíc se jich během milénia velice mnoho narodí (viz Iz11,6; 65,20). Na zemi dojde k největší populační explozi. Budou k tomu totiž ideální podmínky. Nemoci budou vyloučeny. Tato planeta bude svým způsobem zbavena prokletí hříchu, Země vydá dostatek potravin pro nasycení obrovského počtu lidí a tak bychom mohli ve výčtu změn pokračovat...

Jen samo lidské srdce ve své hloubce zůstane i za těchto mimořádných okolností nezměněno. A nakonec se ještě mnozí obrátí k Bohu zády a půjdou za Satanem. Zdá se to být neuvěřitelné, ale taková je zaprodanost člověka... Vzpoura na konci milénia odkrývá, jak hrozné je lidské srdce. Prorok Jeremiáš řekl: Nejúskočnější ze všeho je srdce působící zkázu. Kdopak je zná? Jr17,9. A Apoštol Pavel k tomu dodává další hluboký principiální pohled na nitro člověka. (Ekum.) Soustředění na sebe je Bohu nepřátelské, neboť se nechce ani nemůže podřídít Božímu zákonu Ř8,7.

Po tisíc let Kristova kralování budou lidé žít v ideálních pozemských podmínkách. A já si myslím, že je to trochu unaví, komentuje docela lidsky náš biblista. Pán Ježíš bude skutečně vládnout jako svrchovaný panovník. Ale lidé neradi poslouchají, neradi se podřizují... A tak když se jim po uvolnění satana naskytne jasná a snadná příležitost k odporu, vzbouří se. Národy na zemi se znovu nechají okouzlit a zmámit Satanem a zosnují povstání.

Jelikož je ta vzpoura označena jako "Gog a Magog", mnozí písmáci ji ztotožňují s Gogem a Magogem z Ez38-39. To je ovšem naprosto nemožné, podává své pochopení náš teolog, protože popisovaná střetnutí se neshodují ani časově, ani místem, ani pokud jde o účastníky - jen ta jména jsou stejná.

Vpád Goga a Magoga ze severu v Ez38-39, k němuž dochází asi uprostřed Velkého soužení, poruší falešný mír Antikrista, a ten pak musí ukázat svou ruku doopravdy. Tato vzpoura bezbožných sil ze severu udělá na lidstvo tak silný dojem, že i poslední projev lidského vzdoru po tisíci letech ponese stejnou vinětku, stejné označení: Gog a Magog.

Podobnou situaci jsme prožili v tomto století. 1.světová válka napáchala tolik škod, že když v Evropě propukla válka nanovo a tytéž a další národy do ní byly zavlečeny, byla rovněž nazvána světovou válkou, ale byla odlišena číslem 2. Máme tedy 1.světovou válku, 2.světovou válku a někteří lidé občas předpovídají 3. světovou válku.

Mohu uvést ještě další ilustraci z osobního života. V naší rodině bylo v obou větvích příbuzenstva tolik Janů, že moje maminka rozhodla, že já budu J. Vernon McGee. To "J" zastupuje Jana, ale nikdy mně Jendo nebo Honzo neřikali. Můj strýc, dva dědečkové i tatínek byli Janové. Takže už chápete, proč se jmenuji J.Vernon - musel jsem od nich být nějak odlišen. Podobnost či shoda našich jmen přece neznamená, že jsme byli všichni jedna a táž osoba.

V 9.verši čteme o dopadu poslední "atomové bomby": sestoupil oheň od Boha s nebe, a spálil je . Upřesnění "od Boha" se ve skutečnosti v nejlepších původních biblických rukopisech nevyskytuje (správněji tedy "oheň s nebe" /ek). Prostě to znamená, že přírodní síly, které zničily Goga a Magoga I., zničí také Goga a Magoga II.

Tato poslední vzpoura proti Bohu je stejně pošetilá a marná jako ona první lidská vzpoura v zahradě Eden. Zde ovšem nejde o začátek, ale o konec neposlušnosti člověka vůči Bohu. Jde o definitivní skoncování s lidskou pýchou a lidským vzdorem. Teď už nezbývá nic než poslední soud.

Jako přirozené pokračování těchto příběhů, následuje zmínka o tom, že SATAN je UVRŽEN DO JEZERA HOŘÍCÍ SÍRY.

A ďábel, kterýž je svodil, uvržen jest do jezera ohně a síry, kdež jest i šelma, i falešný prorok, a budout' mučení dnem i nocí na věky věků Zj20,10kral.

To je snad nejvážnější prorocké upozornění, a přece v naší době zcela odmítané! Pro Boží děti je úlevou, když vědí, že nepřítel - jejich i Boží - bude nakonec definitivně potrestán. Není tu nic, co by uspokojovalo zvědavost nebo snad nějaké sadistické choutky. Skutečnost je konstatována s uctivou stručností a rezervovaností, která budí posvátnou bázeň.

Kdyby to byl napsal člověk, a prozradil už tak mnoho, pravděpodobně by se nedokázal zdržet, aby neřekl víc. Tak podobně při pohledu na různá proroctví lidé často ve své fantazii neváhají jít dál než jde Boží slovo. Boží slovo je velice zdrženlivé - moc málo je v něm řečeno o pekle, a dokonce i o nebi. Jen tolik, kolik je nám zapotřebí, abychom v to obojí věřili..

Jinak nutno říci, že je zde několik faktů, které odporují lidovým představám. Předně: ďábel dnes není v pekle. Ale je knížetem mocností v povětří. Satan je bytostí, která ve velké míře ovládá tento svět. Samozřejmě, v současnosti má Bohem omezené pole působnosti, dokud je tu církev, ale v době Velkého soužení bude mít na chvíli otěže plně v rukou.

Dále vidíme, že ďábel není první, kdo je uvržen ohnivého jezera. Dravá šelma a falešný prorok mají před ním tisíciletý náskok.

A konečně, peklo je zde popsáno jako jezero ohně a síry. Byl to Pán Ježíš, kdo nám peklo vylíčil slovy nanejvýš slavnostními. Zamyslete se nad následujícími verši:

Potom řekne těm na levici: "Jděte ode mne, prokletí, do věčného ohně, připraveného ďáblu a jeho andělům!" Mt25,41.

...budou vyvrženi ven do tmy; tam bude pláč a skřípění zubů Mt8,12.

A hodí je do ohnivé pece; tam bude pláč a skřípění zubů Mt13,42.

Kde červ jejich neumírá a oheň nehasne... Mr9,44

Nad tím by se někdo mohl zarazit a spekulovat: Jak může být v pekle tma a zároveň skutečný oheň? Pán Ježíš Kristus také pověděl:

Oheň považuji za výstižný symbol k zobrazení toho, čím peklo ve skutečnosti je, ujišťuje nás BJV.

Jsem přesvědčen, že octnout se ve tmě a v propasti znamená být odloučen od Boha a bez přestání se ohlížet za životem promarněným na tomto světě. Můžete pomyslet na palčivější oheň, než jaký bude prožívat člověk v pekle, až zaslechne hlas svého syna: "Tati, já jsem tě sem následoval?"

Kdosi se zeptal Dr.Billa Andersona: "Dejme tomu, že se tam dostaneme a zjistíme, že nic z toho, co jste kázal o pekle, není pravda?" Dr.Anderson odpověděl: "Pak se vám budu muset omluvit a

přiznat, že jsem asi špatně pochopil Pána. Ale dejme tomu, že se tam octneme a zjistíme, že to pravda je? Co pak?"

Příteli, to JE pravda. Je to přece Boží slovo, na které hledíme. Možná mnozí milujeme J3,16, ale co soudíme o tomto textu?

Oheň je velice slabé znázornění toho, co znamená být zatracen, být navěky oddělen od Boha. Citované popisy nemůžete redukovat na něco mírnějšího než je skutečnost, kterou obsahují. Ani je nemůžete nechat rozplynout v oparu předstírání, že to není tak zlé. Skutečnost dalekosáhle přesahuje popis, který tu máme k dispozici. A lidský jazyk je ubohý, pokouší-li se vylíčit dobrou i tuhle strašlivou realitu, o níž mluví Bůh. Věřím, že peklo je místo, a je to také stav. Je to místo uvědomněných muk. Taková je řeč Božího slova, které nelze uniknout.

Události, které zde v našem textu Zj průběžně sledujeme, mají nyní velký spád. Od jedné významné skutečnosti v těchto prazvláštních budoucích dějinách postupujeme k další... Nyní je před nám VELKÝ BÍLÝ TRŮN jako soud NAD ZTRACENÝMI.

I viděl jsem trůn veliký bílý, a sedícího na něm, před jehož tváří utekla země i nebe, a místo jim není nalezeno Zj20,11kral.

Velký bílý trůn lidé někdy mylně nazývají všeobecným soudem. Je všeobecný jen v tom smyslu, že všichni nespasení, ZTRACENÍ lidé všech dob budou vzkříšeni a zde budou souzeni.

Všichni spasení čili zachránění lidé byli vzkříšeni při prvním vzkříšení. Dokonce i svatí z doby velkého soužení měli podíl na prvním vzkříšení. Toto druhé vzkříšení se týká ztracených lidí. Dostanou zasloužené, poctivé a spravedlivé ohodnocení svých skutků a postojů vzhledem ke spasení.

Jistý muž na smrtelné posteli mi řekl: "Pane kazateli, nemusíte mi vůbec nic říkat o tom, co mě čeká. Riziko беру na sebe. Věřím, že Bůh bude spravedlivý a dovolí, abych mu předložil své dobré skutky."

Odpověděl jsem: "Máte pravdu, milý pane, Bůh je spravedlivý, a určitě vás nechá, abyste mu předložil vaše dobré skutky. Sám řekl, že přesně tohle má v úmyslu. Ale mám pro vás novinu: Z toho soudu nikdo nevyjde jako spasený, protože Bůh jasně varuje, že nikdo nemůže být spasen pro své skutky. Až budete stát v jasném světle spravedlivé Boží přítomnosti, vaše drobné skutky budou prostě nicotné..."

V té souvislosti náš kazatel ve výslužbě vzpomíná na další názorný příběh ze života:

Onehdy náš vnouček přinesl babičce nějaké květiny, které sám natrhal. Musím dodat, že ta kytička vypadala dost utrápeně. Chlapec je babičce předal s velkou pýchou.

Babička ho pohladila po hlavě a poděkovala za krásné květiny... Pozoroval jsem tu scénku a musel jsem se smát.

Ale taky jsem si vzápětí uvědomil, jak slavnostně vážné to bude, až se hromada těchto hodňoučkových chlapečků postaví se svými malými kytičkami před Kristem, kterého před tím odmítli. Očekávají, že Kristus se zachová jako babička, která je uznale pohladí a řekne: "Býval jsi vzorný hoch!"

Příteli, tohle je nesmírně vážné. Kristus musí být tvým Spasitelem, máš-li v jeho přítomnosti obstát. Musíš mít oblečený plášť Kristovy spravedlnosti. Což nevíš, že bez něho jsme a zůstáváme hříšníky, a že jsme tudíž ZTRACENÍ?

Samuel Jones řekl: "Každý o sobě ví něco, co se neodváží prozradit ani tomu nejlepšímu příteli."

Znáš sám sebe? Jsi sám k sobě poctivý? Vždyť máš leccos, co jsi ukryl a ututlal, a za nic na světě bys to neprozradil. Smůla je v tom, že Pán Ježíš na soudu všechno zveřejní. Zatímco budeš předkládat svou malou kytičku, On ti poví, jaký v jádru jsi. Příteli, ještě dnes potřebuješ Spasitele. Nenalhávej sám sobě, že jsi dost dobrý, abys obstál před Bohem...